

Religionen und Kulturen der Antike
Band 6

Studienausgabe

FRANZ JOSEPH DÖLGER

ICHTHYS

5. BAND V/2

DIE FISCH-DENKMÄLER
IN DER FRÜHCHRISTLICHEN PLASTIK
MALEREI UND KLEINKUNST

TEXTBAND

Peter W. Metzler Verlag

Vaarin kanssa puolukassa

Lastenkirja

Asko Lampinen

Kiitos

Toivon, että jokainen vanhempi, isovanhempi tai aikuinen huoltaja vie lapsensa syksyllä metsään ainakin kokeilemaan marjanpoimintaa. Ensimmäisenä marjanpoimintapäivänä olisi ehkä viisainta viedä lapsi tuulisena ja kuivana päivänä marjametsään, jotta hänelle ei tulisi eteen liian suurta ötökkähämmennystä.

Kiitos kaikille suomalaisille marjanpoimijoille ja myös muille maassamme syksyisin ahkeroilville marjanpoimijoille, te olette näiden tarinoiden alkujuuri. Käytännössä jokainen harrastuksena tai ammatikseen poimiva tietää, kuinka raskasta on ammattimainen marjanpoiminta, mutta jokainen poimija saanee kuitenkin aina pienen rahallisen palkinnon sadepäivistä ja sääskiparvista sekä kipeästä selästä huolimatta. Vaari, Hilikka ja Veltto antoivat hyvän alkusykäyksen ainakin Artolle, koska hän sai kerättyä heidän kanssaan rahat rattikelkan ostoon. Arton poimintareissu olikin hassun hauska ja opettavainen.

Asko Lampinen

Vaarin kanssa puolukassa

Lastenkirja

© 2026 Asko Lampinen

Kannen suunnittelu: Asko Lampinen

Sisuksen taitto: Asko Lampinen

Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8896-7

Asko Lampinen on suomalainen kirjailija, jonka kirjalliset tuotokset ovat varsin laaja-alaiset ja siihen on hyvänä lisänä tämä lastenkirja, joka kertoo puolukanpoiminnasta.

Suomia, runokirja, 2025

Työttömän ajojahti, romaani, 2024

Rikollinen metsästäjä, novellikirja, 2. painos, 2024

Panetellaan pakinalla, pakinakirja, 2023

Miehen tie, runokirja, 2021

Runoja valitettavasti, runokirja, 2017

Rikollinen metsästäjä, novellikirja, 1. painos 2014

Vaarin luokse

Kymmenvuotias poika aukaisi auton takaoven ja hän singahti ulos autosta.

- Vaari! Poika huudahti ja juoksi hippulat vinkuen vaarin kimppuun.

- No mutta, kuka se siinä on, onko se Ville, Kalle, vai oliko se sittenkin Erkki, vaari nosti pienen pojan syliinsä.

- Höh, minä olen Arto! Arto huusi vaarille.

- No niinpä näkyy olevan, Arto poikahan se siinä on. Mistä sinä siihen tupsahdit?

- Isä ja äiti toivat minut tänne.

- No sehän on mukava.

- Me lähdetään huomenna puolukkaan sinä, minä ja Hilikka, etkö sinä muista vaari?

- Voi mahdoton, miten me mahdutaan sinne puolukan sisälle, me kaikki kolme? Vaari kiusoitteli.

- Höpsö vaari, Arto veti vaarin lippalakin alas vaarin silmille.

- Niin, lähdetään poimimaan paljon puolukoita, ei me mennä yhden puolukan sisälle, kiusasin vain sinua, vaari selvensi ja oikaisi asiaa.

Arton isä Jalmari ja Arton äiti Henna olivat nostaneet Arton tavarat autosta pihalle autotallin eteen. Arton vanhemmat istuivat autotallin edessä olevalle penkille. Isän ja äidin käsissä oli Arton metsätarvikkeet eli vaatekassi, kumpparit, maastopuku, sääskihattu ja reppu.

- No Arto, jäätkö sinä viikonlopuksi vaarin ja Hilkan luokse?
Äiti kysyi Artolta.

- Jään tietenkin! Ja minä poimin tosi paljon puolukoita, jotta saan paljon rahaa ja ostan vaikka uuden auton itselle.

- Vai niin kova urakka sinulla on edessä, eikö meidän auto enää kelpaa sinulle? Isä ihmetteli poikansa puheita.

- Eikös sinun pitänyt ostaa uusi rattikelkka talveksi, meillä on Hilkan kanssa mahdoton urakka edessä, jos sinä haluat ostaa uuden auton rattikelkan sijasta, vaari hämmästeli.

- Niin, minä juksasin teitä ähäkutti, Arto velmuili.

- Vieläkö sinulla on tuo vanha puolukkaharava käytössä?
Arton isä Jalmari kysyi vaarilta.

- Onhan se vielä ollut käytössä, olen korjaillut sitä joka vuosi, kun piikit aina katkeilivat tästä haravasta, mutta nyt se on ollut aika hyvä, kun keksin siihen uuden piikkisysteemin.

- Vaari, eihän puolukoita haravoida vaan niitä poimitaan käsin, nurmikko haravoidaan, ainakin minun äiti ja isä haravoi, Arto katsoi ihmeissään omituista puolukkaharavaa.

- Huomenna näet Arto, huomenna näet poikaseni, että tällä vekottimella pystyy haravoimaan puolukoitakin ja vielä mahdollottoman suuria määriä.

- En usko sinua vaari, taas sinä narraat, Arto sanoi epäillen vaarin sanomaa. Vaarin asuinkumppani Hilikka tuli kurkkaamaan ovelle, kun hän kuuli jotain puhetta ulkona. Aluksi hän ajatteli mielessään, että naapuri siellä vain jutteli Anselmin kanssa.

- No mutta, onhan täällä muitakin pihalla kuin armas ukkoni. Nytkö te jo tulitte?

Arto juoksi Hilkan syliin ja rutisti kovasti Hilikkaa.

- Sinä tuoksut pullalle! Arto huudahti.

- Saattaapa olla, enpä tiedä ha haa, Hilikka oli salaperäinen ja naurahti.
- Mutta tuokaapas tavarat sisälle ja juodaan kuppi kuumaa kahvia, teetä ja kaakaota, Hilikka komensi porukkaa.
- Kiitos, mennäänpäs sisälle Arto, äiti komensi.
- Joo! Arto huudahti ja juoksi ensimmäisenä ulko- ovelle päin.

Veltto

Arto aukaisi ulko- oven ja hän ei ehtinyt edes ottamaan kenkiään pois, kun kaamea peto hyökkäsi hänen kimppuunsa. Karvainen ja suuri hirviö kaatoi Arton tuulikaapin lattialle ja hirviö kävi ankarasti päälle.

- Älä nuole naamaa, Arto hihitti.

Peto ei välittänyt yhtään Arton pyynnöstä, vaan Hilkan piti komentaa petoa.

- Veltto irti! Istu! Ja kaamea peto hellitti otteensa Artosta.

Franz Joseph Dölger, Religions-, Kultur- und Kirchenhistoriker (Spätantike), geb. 18.10.1879 Sulzbach a.M., gest. 17.10.1940 Schweinfurt; 1902 Priesterweihe. 1911 Prof. in Münster. 1926 in Breslau, 1929 in Bonn. Zunächst dogmengeschichtlich interessiert, wandte er sich nach Schwierigkeiten mit der kirchlichen Obrigkeit und nach einem Aufenthalt in Rom dem Studium der frühchristlichen Institutionen, Liturgie und Lebensgewohnheiten zu.

Mit seinem umfangreichen Werk begründete er die Forschungsrichtung „Antike und Christentum“.

Das Dölger-Institut wurde 1955 von Theodor Klauser gegründet, um die von F. J. Dölger initiierte Forschungsrichtung „Antike und Christentum“ fortzusetzen und die Herausgabe des „Reallexikon für Antike und Christentum“ (RAC), des „Jahrbuch für Antike und Christentum“ (JAC) sowie der Monographienreihe „Theophaneia“ institutionell zu sichern. Zunächst von einem Förderverein getragen, wurden die Forschungsvorhaben des Instituts als Langzeitprojekte 1976 von der Nordrhein-Westfälischen Akademie der Wissenschaften in Düsseldorf übernommen und dieses der Universität Bonn angegliedert.

Prof. Dr. Ernst Dassmann

Franz Joseph Dölger-Institut zur Erforschung der Spätantike
Universität Bonn

Inhaltliche Zusammenfassung aus dem
LEXIKON FÜR THEOLOGIE UND KIRCHE
DRITTER BAND
1995
HERDER VERLAG
FREIBURG BASEL ROM WIEN

Das Werk ICHTHYS als Studienausgabe wendet sich an alle theologisch, historisch, archäologisch und religionswissenschaftlich Interessierten. Die Reihe „Religionen und Kulturen der Antike“ ermöglicht endlich nach langer Zeit wieder einen Zugang zu einem Standardwerk.

